

Serviceydelser i nr. 1 skal forstås således, at det drejer sig om betaling for tjenesteydelser af enhver art, som ydes af andre virksomheder.

Transportomkostninger som nævnt under nr. 2 dækker såvel de omkostninger, som afholdes ved betaling til selvstændige transportudøvere, som de omkostninger som den enkelte virksomhed har i de tilfælde, hvor transporten foregår i egne vogne og ved ansatte chauffører.

De stigninger i afgifter m.v., som tillades indregnet efter bestemmelsen i nr. 4, vedrører de afgifter m. v. som skal betales af virksomhederne i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser. De afgifter, som pålægges en virksomheds varer eller tjenesteydelser eksempelvis punktafgifter, kan uden videre indregnes priserne.

Bestemmelsen i nr. 5 omfatter kun leje af lokaler, som tilhører andre. De virksomheder, som arbejder i egne lokaler, vil ikke kunne indregne en stigning i en beregnet leje af sådanne lokaler. Mange af de omkostningsstigninger, som vil optræde for disse virksomheder i forbindelse med anvendelsen af egne lokaler, vil imidlertid kunne dækkes ind i kraft af én af de andre regler i § 1, stk. 1. Flytning til nye, lejede lokaler vil hyppigt være forbundet med udvidelse af det lejede areal og effektivitetsforbedringer ved en bedre beliggenhed. I sådanne tilfælde vil det ikke være rimeligt at tillade indregning af den forhøjede leje, idet dennes nøjagtige størrelse vil være vanskelig at beregne. Skulle der foreligge tilfælde, hvor en virksomhed er blevet tvunget til en flytning uden sådan tilhørende forbedring af forholdene, vil en dispensation kunne komme på tale.

Bestemmelsen i nr. 6 indebærer ikke, at alle afskrivninger på nyinvesteringer fuldt ud vil kunne indregnes i priserne. Det som tillades indregnet i priserne er de øgede afskrivninger, som kommer frem, når man betragter nettobevægelsen i virksomhedens samlede afskrivninger. Såfremt der således er tale om mindskede afskrivninger på ældre investeringer, skal denne formindskelse modregnes i afskrivningerne på nyinvesteringerne, før man kommer frem til det afskrivningsbeløb, som kan indregnes i avancerne. Afskrivninger kan indregnes i det omfang, som hidtil har været tilladt ved administrationen af prislovgivningen. Dette vil i det store og hele svare til de skattemæssige afskrivninger, men da der kan forekomme visse variationer, er det ikke fundet hensigtsmæssigt i lovtæksten at fastlåse afskrivningsmuligheden til de skattemæssige regler.

Det er fundet rimeligt i nr. 7 at give virksomhederne mulighed for at indregne *lovæssige*

stigninger i forskellige arbejdsgiverbidrag. Dette er en parallel til reglerne i nr. 4 om indregning af stigninger i offentlige takster og afgifter. Som eksempel på sådanne bidrag kan nævnes ATP-bidrag og bidrag til efterlønsordning. De *overenskomstmæssigt fastsatte* arbejdsgiverbidrag vil i nogle tilfælde have en sådan direkte forbindelse til lønnen, at de kan betragtes som en del af denne. Imidlertid findes der også arbejdsgiverbidrag, som ikke har en sådan direkte relation, men alligevel har samme virkning for arbejdsgiveren, således at det vil være urimeligt ikke at tillade indregning. Her kan som eksempel nævnes bidrag til efteruddannelsesfond.

Bestemmelsen i nr. 8 drejer sig kun om de lønninger, som skal afholdes af bruttoavancen og altså ikke om de lønninger, der kan betragtes som direkte løn.

De omkostningselementer som ikke indgår i bruttoavancen, det vil for eksempel for industrivirksomheder sige udgifter til råvarer, hjælpematerialer og emballage samt direkte arbejds løn, er ikke omfattet af reguleringen i dette kapitel. De direkte lønstigningers indregning i priserne er begrænset efter reglerne i kapitel II. Stigninger i øvrige omkostninger, som falder uden for bruttoavancen, vil kunne indregnes. På den anden side vil sådanne stigninger ikke kunne indregnes med større beløb end dem, hvormed de belaster virksomhederne, idet der i modsat fald vil blive tale om en ulovlig forhøjelse af bruttoavancen. Fald i disse omkostningselementer må ligeledes betyde et tilsvarende fald i priserne, idet der ellers også i sådanne tilfælde vil blive tale om ulovlige bruttoavancestigninger.

Bestemmelsen i stk. 3 inddrager tjeneste- og transportydelser under de samme regler, som gælder for de vareproducerende og handlende erhverv.

Til § 2.

Almindelige rimelighedsbetragtninger tilsiger, at offentlige virksomheder i en situation som den foreliggende ikke bør behandles anderledes end private erhvervsvirksomheder. Under de senere års midlertidige prislovgivning har offentlig virksomhed da også været omfattet af bestemmelserne. Hertil kommer den store samfundsmæssige betydning, som de offentlige takster efterhånden indtager. Endvidere må man være opmærksom på, at en lang række offentlige takster optræder som omkostninger for erhvervslivet, hvorfor betydelige stigninger i offentlige takster vil have en ugunstig